

ІСТОРІЯ

народного
господарства
та
економічної
думки

УКРАЇНИ

ВИПУСК

39-40

2007

НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК УКРАЇНИ
ДЕРЖАВНА УСТАНОВА
«ІНСТИТУТ ЕКОНОМІКИ ТА ПРОГНОЗУВАННЯ»

**ІСТОРИЯ
НАРОДНОГО
ГОСПОДАРСТВА
ТА ЕКОНОМІЧНОЇ
ДУМКИ
УКРАЇНИ**

**Збірник
наукових праць**

Засновано в 1965 р.

**Випуск
39 – 40**

Київ – 2007

Історія народного господарства та економічної думки України.
Зб. наук. праць. — Випуск 39 – 40. — Київ, 2007. — 416 с. — (Державна установа «Інститут економіки та прогнозування НАН України»).

Випуск виходить у світ як дальше продовження серійного видання, започаткованого в 1965 році. Друкуються нові розробки вчених з актуальних проблем історії економічних реформ, історії народного господарства та економічної думки. Продовжується традиційна рубрика «Наші публікації». Вміщено ряд матеріалів довідково-бібліографічного характеру.

Випуск выходит в свет как дальнейшее продолжение серийного издания, основанного в 1965 году. Печатаются новые разработки ученых по актуальным проблемам истории экономических реформ, истории народного хозяйства и экономической мысли. Продолжается традиционная рубрика «Наши публикации». Помещен ряд материалов справочно-библиографического характера.

Редакційна колегія :

Т. І. Дерев'янкін (відповідальний редактор), Л. П. Горкіна, С. О. Біла, Д. П. Богиня, В. Г. Бодров, В. І. Гринчуцький (заст. відповідального редактора), В. В. Дементьєв, Л. Я. Корнійчук, П. М. Леоненко, М. О. Уперенко, Р. Д. Толстов (відповідальний секретар).

Рецензенти :

В. Д. Базилевич, Б. Й. Пасхавер, І. О. Галиця, Л. М. Шаблиста, В. В. Зимовець.

Постановою Президії Вищої атестаційної комісії України від 22 травня 1997 р. (№ 1а /5) збірник наукових праць «Історія народного господарства та економічної думки України» включено у «Перелік № 1 наукових видань, в яких можуть публікуватися основні результати дисертаційних робіт» (Бюлетень Вищої атестаційної комісії України. — 1997. — № 2. — С. 81).

Затверджено до друку вченою радою
Державної установи «Інститут економіки та прогнозування НАН України»

Адреса редколегії: 01011. Київ – 11, вул. Панаса Мирного, 26
Телефон 280-84-07
economistori@bigmir.net

ПАМ'ЯТІ СТЕФАНА МИХАЙЛОВИЧА ЯМПОЛЬСЬКОГО (1906 – 1998)

Виповнилося 100 років з дня народження Стефана Михайловича Ямпольського – академіка Національної академії наук України, доктора економічних наук, професора, Заслуженого діяча науки України. Він прожив понад 90 років, 65 років з яких віддав безпосередньо освіті та науці.

Народився С. М. Ямпольський 21 грудня 1906 р. в м. Ізюмі Харківської області в робітничій родині. Його трудове життя розпочалося в 1921 р.: у свої неповні 15 років він став працювати молотобійцем разом з батьком. Після закінчення індустріально-технічної профшколи (1924 р.) працював в Ізюмських залізничних майстернях

Донецької залізниці. Саме в цей час у юнака виявилось нестримне прагнення до знань. І, характерно, що він протягом тривалого часу подальше навчання поєднував з трудовою діяльністю.

Вирішальним етапом в освітній одиссеї і подальшій долі С. М. Ямпольського став Харківський інженерно-економічний інститут. Він закінчив машинобудівний факультет цього інституту (1932 р.), після чого був залишений в аспірантурі для підготовки дисертації. Ще в студентські роки виконував обов'язки заступника декана, декана загально-технічного і машинобудівного факультетів. Потім працював завідувачем учбовою частиною, заступником директора інституту по учбовій і науковій роботі. В 1938 р. був призначений директором даного учбового закладу.

На цій відповідальній посаді С. М. Ямпольський велику учбово-організаційну роботу поєднував з плідною науковою діяльністю, тісно пов'язаною з господарською практикою. Його наукові пошуки в той час були пов'язані з вдосконаленням системи технологічного планування, розробкою методів скорочення технологічного циклу виробництва, з питаннями технічної підготовки виробництва, проблемами створення, виробництва і впровадження нових конструкцій машин тощо. На основі результатів цих розробок він підготував і в червні 1941 р. захистив кандидатську дисертацію на тему «Основні питання технічної підготовки виробництва в зв'язку з проблемою швидкісного освоєння машин». У роки Великої Вітчизняної війни молодий вчений плідно працював в системі підприємств та установ Наркомату озброєнь та Академії наук СРСР.

Після закінчення війни С. М. Ямпольський знов повертається у систему вищої освіти. У квітні 1944 р. він призначається ректором Львівського політехнічного інституту. За його ініціативою на базі сільськогосподарського і лісотехнічного факультетів цього вузу були створені відповідні самостійні інститути, яким він суттєво допоміг в налагоджуванні учбово-виховного процесу та організації наукової роботи. З 1957 р. С. М. Ямпольський – ректор Одеського політехнічного інституту.

Під його керівництвом цей інститут перетворився на один з провідних вищих учбових закладів країни по підготовці висококваліфікованих інженерних кадрів. У результаті зусиль директора було організовано філіал Одеського політехнічного інституту в Севастополі, на базі якого з часом був створений Приладобудівний інститут.

У 1961 р. на вченій раді Секції суспільних наук АН УРСР С. М. Ямпольський захистив докторську дисертацію на тему «Шляхи прискорення створення та освоєння нових знарядь виробництва в машинобудуванні». Цією роботою він зарекомендував себе, за оцінкою відомих вчених у галузі машинобудування, одним з найкваліфікованіших спеціалістів з проблем економіки науково-технічного прогресу.

У 1965 р. С. М. Ямпольський був призначений виконуючим обов'язки директора Інституту економіки АН УРСР, в 1967 р. – обраний його директором. В цьому ж році він був обраний дійсним членом (академіком) Академії наук УРСР. Як вчений із загостреним почуттям нового і потягом до молоді С. М. Ямпольський здійснив принципову реорганізацію відділів Інституту за проблемними напрямками. Переборюючи певну адміністративну інерцію та спротив деяких поважних ветеранів установи, С. М. Ямпольський значно посилив перспективний процес оновлення керівного складу секторів та відділів з орієнтацією на молоді кадри. Стефану Михайловичу вдалося створити досить потужні автономні відділення Інституту в Харкові (1965 р.) та Одесі (1970 р.). Функціонування в складі Інституту економіки АН УРСР регіональних відділень сприяло розширенню та зміцненню наукового потенціалу самого центру економічної науки в Україні, започаткувало формування в республіці організаційно-координаційної структури, подальший розвиток якої став важливим фактором зміцнення оперативних зв'язків академічної науки з практикою, а також з вузівською наукою. Подальший розвиток цих регіональних відділень Інституту економіки АН УРСР виявився досить продуктивним не лише для економічної регіоналістики, а й і для всієї економічної науки України. Про це свідчить перетворення колишніх регіональних відділень в окремі інститути, які нині входять до складу НАН України.

Все це сприяло утвердженню іміджу Інституту економіки як провідної в Україні економічної науково-дослідної установи, підвищенню його впливу на формування республіканського наукового простору, суб'єкти якого почали впевнено заявляти про себе і на союзному рівні. Подальшого розвитку набули такі наукові напрями як дослідження загальних економічних проблем науково-технічного прогресу, його кількісного вимірювання й аналізу. Серед новостворених у 1966 р. підрозділів був також відділ демографічних досліджень. Він став розробляти теоретичні й прикладні проблеми демографії, демографічного прогнозування і демографічної політики, спрямовуючи зусилля на вирішення нагальних проблем протидії негативним процесам у відтворенні населення України. Успіх цієї складної роботи значною мірою забезпечувався тим, що вона проводилася на основі відновлення багатих наукових традицій колишнього Демографічного інституту УАН (1918-1934 рр.) [у 1934-

1938 рр. він функціонував як Інститут демографії та санітарної статистики АН УРСР].

Академік С. М. Ямпольський налаштовував науковців на максимальну результативну віддачу і водночас докладав багато зусиль до створення сприятливих умов для цього. Його особисті якості, як людини великої, доброї і відкритої душі, до того ж з феноменальними науково-організаційними здібностями, ненав'язливим стилем роботи сприяли зміцненню творчого клімату в колективі, утвердженню в стосунках між співробітниками демократизму і доброзичливості.

У 1970 р. Загальні збори АН УРСР обрали С. М. Ямпольського членом Президії і головою Ради по вивченню продуктивних сил УРСР АН УРСР. Керуючи РВПС, він сконцентрував зусилля на розгортання досліджень з територіальної організації розвитку і розміщення продуктивних сил країни. У 1980 р. вчений був удостоєний премії ім. О. Г. Шліхтера АН УРСР.

У 1990-і роки, у зв'язку з переходом на ринкові засади господарювання, С. М. Ямпольський проводив наукові дослідження з проблем економічного реформування в Україні. Зокрема, він узагальнив досвід економічного експериментування та вдосконалив його наукові основи, розробив відповідні методичні й практичні рекомендації.

Велику наукову та науково-організаційну роботу Стефан Михайлович ефективно поєднував з роботою по підготовці висококваліфікованих наукових кадрів. У результаті ним було підготовлено понад 40 кандидатів і 20 докторів економічних наук.

Академік С. М. Ямпольський – автор понад 280 наукових праць з різних проблем економіки. Найважливіші з його праць, як і дослідження, підготовкою яких вчений керував, завжди мали цільову орієнтацію на нагальні потреби господарської практики. Вчений достойно представляв вітчизняну економічну науку на численних міжнародних наукових конференціях, симпозіумах і нарадах.

Багато уваги та творчих сил віддавав С. М. Ямпольський науково-редакторській діяльності. Досить сказати, що під його редакцією вийшла «Енциклопедія народного господарства УРСР» в 4-х томах (1969-1972). Він працював членом редакційної ради з економічної літератури видавництва «Машинобудування», був головним редактором журналу «Економіка Радянської України», ряду монографій, збірників та інших видань.

Багатогранна і плідна діяльність академіка С. М. Ямпольського як вченого, організатора науки та вищої освіти була достойно відзначена державними нагородами. Серед них – Орден Леніна, Орден Трудового Червоного Прапора, орден «Знак Пошани», медалі.

... Минуло майже десять років відтоді, як С. М. Ямпольський пішов із життя (він помер 10 січня 1998 р.). Однак залишилася його багата наукова спадщина. У серцях його вдячних учнів, послідовників і колег збереглася пам'ять про нього, як людину творчо-професійну, завзяту і рішучу, принципову і справедливу, інтелігентну і доброзичливу. Академік С. М. Ямпольський був щиро відданий українській науці, але не як палацу-

музею суто академічних знань, а як процесу формування актуальних і ефективних для практичного використання знань передовим загоном розвідників нового. Він забезпечив собі гідне місце в історії економічної науки не тільки як видатний вчений-економіст, а й як «вічно молодий» керівник ентузіастів науки, що цілеспрямовано посилював в академічній культурі дух завзятості й демократизму.

Ямпольский С. М. Вопросы скоростного проектирования и освоения новых конструкций в машиностроении. – М.; Л.: Изд-во АН СССР, 1944. – 108 с.

Экономика освоения новых конструкций машин / С. М. Ямпольский, Л. Б. Эрлих. – М.: Машиностроение, 1964. – 167 с.

Экономическая наука и хозяйственная реформа / С. М. Ямпольский, С. Г. Галуза, В. Г. Чирков [и др.]. – К.: Наук. думка, 1970. – 324 с.

Ямпольский С. М., Чирков В. Г. Вопросы измерения и анализа научно-технического прогресса. – К.: Наук. думка, 1971. – 200 с.

Экономические проблемы управления научно-техническим прогрессом / С. М. Ямпольский, С. Г. Галуза. – К.: Наук. думка, 1976. – 364 с.

Экономические основы ускорения научно-технического прогресса / С. М. Ямпольский, Ф. А. Дронов, С. В. Козаченко [и др.]. – Минск: Наука и техника, 1980. – 280 с.

Экономическое управление созданием систем машин / С. М. Ямпольский, С. В. Козаченко, А. М. Майданович [и др.]. – К.: Наук. думка, 1981. – 235 с.

Ускорение научно-технического прогресса и интенсификация воспроизводства основных фондов. В 3 т. – Том 1 / С. М. Ямпольский, С. В. Козаченко, А. М. Майданович [и др.]. – К.: Наук. думка, 1984. – 336 с.

Ямпольский Стефан Михайлович // Экономическая Энциклопедия. Политическая экономия [В 4 т.]. – Том 4 / Глав. ред. А. М. Румянцев. – М.: Сов. Энциклопедия, 1980. – С. 592.

Ямпольський Стефан Михайлович // Українська Радянська Енциклопедія. [У 12 т.]. – Том 12. – Вид. 2-е / Голов. редколегія: М. П. Бажан (голов. ред.) [та ін.]. – К.: Голов. ред. УРЕ, 1985. – С. 509.

Ямпольський Стефан Михайлович // Історія Академії наук УРСР / Редколегія: Б. Є. Патон (голов. ред.) [та ін.]. – К.: Наук. думка, 1982. – С. 733-734.

Видатний учений і організатор науки та вищої школи [До 90-річчя С. М. Ямпольського] // Економіка України. – 1996. – № 12. – С. 77.

Ямпольский Стефан Михайлович / Вступ. ст. Н. Г. Чумаченко, Ю. Н. Пахомов, Н. С. Герасимчук, С. В. Козаченко / Библиограф. указатель, сост. И. Н. Мирянова / Редколлегия: К. М. Сытник (председатель) [и др.]. – К.: Наук. думка, 1986. – 76 с. – (Библиография ученых УССР / (АН УССР)).

Бібліографія основних наукових праць Інституту економіки Національної академії наук України (1936-2001) / Укл. Т. І. Дерев'янкін, Р. Д. Толстов, В. Ф. Кифорак / Наук. ред. Т. І. Дерев'янкін // Історія народного господарства та економічної думки України: Міжвід. зб. наук. праць. – Вип. 33-34. – Київ, 2002. – С. 229-368.

Т. І. Дерев'янкін, В. С. Стешенко